

GAZETA WIEYSKA.

Praca wszystko zwycięża.

w Warszawie dnia 7. Marca Roku 1817.

O mitręzeniu robocizny postęp rolnictwa tamującém.

(Dokończenie z Numeru 9.)

W bliższych Śląska okolicach, płaci się przychodnim z Śląska kosiarzom trzy grosze od składu, trzydzieści prętów wdluż, a pręt wszęch trzymającego, daléy od Śląska cokolwiek, sześć do dziewięciu groszy naywięcéy od takowego składu zapłacić potrzeba. W okolicy Warszawy żniwiarz czasem złoty ieden od porznięcia takowego składu kosztuie, a przecież równaiąc dzienny zarobek obydwóch, kosiarz tamten, więcéy ieszcze od żniwiarza zarabia, a ztąd szybkość roboty wymiarkować można. To, iż przy sieczeniu zboża, które wiązane być ma, potrzeba ludzi osobnych niéco, do ułożenia go w garście, tak małą czyni w wydatku różnicę, iż ta szóstéy części ieszcze tego nie wynosi, co koszeniem zboża w pracy oszczędzoném zostanie, nie rachuiąc innych iuż nadmienionych zysków. Mniejszy plon z

koszonego, iak rzniętego zboża być istotnie nie może, bo zręczny kosiarz, iak to wyżéy mówiem ziarna nie wytrząsa. Plon takowy w mieyscach, gdzie trawiaste rośnie zboże, wydaie się tylko na oko mnieyszym, lecz zastanowiwszy się cokolwiek łatwo się każdy przekona, iż zboże niżéy daleko będąc sieczone, aniżeli sierpem porznąc go można, więcéy trawy w snopie sieczonym, iak rzniętym obéymować musi, ztąd z dwóch snopków równéy wielkości, rzniętego i siezonego zboża, rznięte będąc bez trawy, i samo w sobie czyste więcéy ziarna wydaie, lecz gdy siezonego, iako z trawą zmieszanego, daleko iest co do snopka więcéy, nietylko ziarna z wszystkich taż sama okaże się ilość, ale pasza w większéy zebrana obfitości, w zysku ieszcze zostaię.

Tyle to nie obrachowanych z koszenia zboża wynikających zysków, w robocie, w wydatkach, w czasie do innéy oszczędzoném roboty, w paszy i w szybkim nareszcie sprzędzie

nie przestałego zboża, przekonać narzeczcie każdego dostatecznie po inny, iak wiele na upowszechnieniu sposobu tego zależy. — Prawdziwą chęć i gorliwość i tę ieszcze małą przeszkodę w krótcie uprzatnie, iż dobrych nie wiele mamy kosiarzy, ale kiedy ich wszędzie mamy, kiedy ciąć łąki umieją, i zboże z czasem zręcznie kosić potrafią.

Wybierając tych, którzy najzręczniey tną łąki, aby na zbożu próbę zrobili i sprowadzając najzdatniejszych, aby się drudzy od nich uczyli, wkrótce tak zręcznych mieć będziemy kosiarzy, iakich mają część Poznańskiego i Kaliskiego; którzy i większe daleko mają od goralów kossy, i robota ich i zręczniejsza i sporsza.

Następuje wiele ieszcze innych oszczędzenia robocizny sposobów.

Któż nie zna iak iest wielkim śpieszem w czasie sprzętów z pola, aby do każdego zaprzęgu fornalki, trzy wozy być mogły. — Kiedy z nałożonym wozem zajeżdża fornał do stodoły, zastaie pierwszy iuż wypróżniony, zostawia swój napelniony w stodole, z próżnym wracając na pole, zastaie tam trzeci wóz, iuż naładowany, przeprzęga konie do niego, prowadzi go do stodoły, gdzie iuż znowu wypróżniony wóz zabiera, a tém czasem, czeka go iuż trzeci wóz naładowany w polu. — Wielkie do tego wozy i mocne fornalki, więcéy zapewne zwieść w iednym dniu potrafią, a niżeli w troynasób tyle i bydła i ludzi, kręcą-

cych się z małemi wozami, lichym zaprzęgiem i mitrężących czas, w polu i w stodole, czekając wszyscy póki z woza zboże z rzuconym, lub tenże naładowanym nie będzie.

Sposób ten doświadczony iuż w niektórych okolicach naszych, wart iest, aby upowszechnionym został.

Takie to i tym podobne rachuby gospodarskie, miliony rak w robocie oszczędzić nam mogą. — Życzyć by należało, abyśmy kiedyś rządów naszych folwarków, tak usposobionych mieć mogli, iżby strata ta robocizny zastanowić ich mogła, żeby ją obrachować i zapobiedz iey byli w stanie.

Lecz nie dosyc na tém. Pomiędzy rozlicznemi sposobami marnotrawienia robocizny, iezeli nie podobna iest wyrachować wszystkie, wspomnieć ieszcze niektóre należy.

Wieleż to w okolicach borowych ginie robocizny, na stawianie co rok mitrężnych, a często mniéy potrzebnych płotów, które, co wiosna nowe stawiają, a co iesięń palą. Lenistwo niechce odżałować pracy i czasu, na trwałe opatrzenie pola, łąki lub ogrodu, tam gdzie opatrzenie takowe staie się potrzebném, płot żywy więcéy trochę z początku wymagający pracy i cierpliwości stać może na zawsze. — Wolą raczej mitrężyć co rok robotę, i pustoszyć bory, ścinaniem na takowe grodzenie najpiękniejszhey młodzieży. Rzadko gdzie po wsiach, zwiła-

szcza gdzie się bory bliskie znajdują, pozakładane są drwalnie, rzadko kto po wsiach uspasabia się na potrzebę browarów, gorzelniów i na własny opał, w suche przed czasem sagi, których i łatwiejsze, iako wysuszonych sprowadzenie, a za tym muięć wyciągające zaprzęgu, ale które prócz tego w wolniejszym można sprowadzić czasie. Mało kto nad tym zastanowić się raczy, iak są drogie te ręce i zaprząg, które w najpilniejszym gospodarskim czasie, dla zwożenia z boru surowego drzewa odrywa, że dwa razy tyle potrzebuie zaprzęgu; że drzewa mokrego więć w dwóynasób wychodzi; że nareszcie mokre drzewo zmudną w browarach i gorzelniach sprawia robotę, kotły i garce psuie. Samo w prawdzie suche drzewo gwałtowny robiąc ogień, do palenia wódek użytém byđz nie może, w małej iednak części tylko mokre drzewo mieszać należy. — Patrzymy iak nie umięttni Rządcy folwarków naszych, niezgrabnym swoim rozrządzeniem, w dziesięć mieysc razem rozdzielaia robotę, która nie będąc prowadzoną i dozorowaną mitręzeie tylko, a nie może być, ani śpieszną, ani dokładną. Pomiiam wiele innych sposobów zmitręzenia robot, które i prędzym i łatwiejszym mogłyby być wykonane sposobem. — Z smutkiem mitręga taka czasu i robocizny, w każdéj pracy i za każdém stąpieniem po folwarkach naszych spostrzedz się daie.

Przystępnie do narzędzi rolniczych,

które ułatwiaią pracę rolnika i czynią ją śpieszniejszą.

Niemówię tutaj o owych machinach trudnych, kosztownych, do których złożenia i naprawy rzemieślników, ani do ich stosownego użycia, ludzi ieszcze wprawnych niemamy, a które dla kosztowności swoieć, i dla taniości produktów, nie wynadgrodziłyby ieszcze kosztów na niełożonych. Ale mówię raczéy o narzędziach rolniczych, prostych, łatwych, użytecznych, w niektórych lepszych gospodarstwach u nas iuż znanych, a których użycie upowszechnić tylko należy.

Z tych między innemi są następuiące:

1. *Marqueur* Znacznik czyli narzędzie do obznaczenia mieysc przy sadzeniu ziemniaków czyli kartofli. Któż niezna, ile nie regularne sadzenie takowych utrudnia pracę, w oczyszczeniu ich z chwastu, i w okopaniu onych, a przecieź od dokładności i od częstszego powtarzania tych robot, rośliny téy urodzay zależy.

2. *Plug* do czyszczenia ziemi z chwastu i obkopywania razem tychże ziemniaków.

3. *Plug* do wydobywania ich z ziemi, komuż może byđz tajno, iak roboty te odbywane ręką ludzką bez tych narzędzi, są trudnemi i zmudnemi.

4. *Extirpator*, tak wiele ułatwiaiący uprawę roli, przez szypki sposób oczyszczenia iéy z chwastu.

5. Grace konne do ścinania kęp i kretowin po łąkach, które po wielu miejscach znacznie umniejszą sprzętania i robotę w koszeniu i grabieniu spóźnią i utrudnią.

6. Sieczkarnie oszczędzające tyle paszy i rąk ludzkich.

7. Narzędzie do kraiania ziemniaków, tam gdzie licznemu i na stajni utrzymywanemu bydłu dają w obfitości takowe — lub gdzie zimną owce lub skopy niemi pasą.

8. Kadź do parzenia ziemniaków, tam gdzie takowe w większej będąc używane mnogości gotowanemi bydź nie mogą.

9. Młynek do tarcia ziemniaków w gorzelniach.

10. Machina prosta i łatwa do robienia masła w wielkiéy razem ilości, tak mocno przy wielkich użyteczna dojarniach.

Te i inne jeszcze narzędzia, ułatwiające pracę ludzką znane już są wielkiéy części publiczności z pism, częścią zagranicznych, częścią krajowych, są już jak powiedziałem w wielu u nas zaprowadzone miejscach.

Niech więc nie zraża gospodarza od poprawy rolnictwa, niedostatek rąk do pracy.

Niech najprzód obrachuię, wiele powyżéy wskazanemi i innemi jeszcze niewyliczonemi sposobami, mitręży się robocizny w gospodarstwie iego. — Niech podsummuie tę liczbę dni, które lepszem urządzeniem oszczędzić potrafi — Niech doda do tego sumnę dni, które uzyskać może, przez użycie rozmaitych rolniczych narzędzi — a każdy nie

mał stosownie do miejscowych okoliczności, znajdzie, iż robociznę swęią w dwoynasób, lub o tyle troję pomnożyć potrafi, a zniknie i ta mniemana do poprawy rolnictwa naszego przeszkoda. — Oszczędzone miliony rąk ludzkich, obrocone do innéy znówu użytecznéy w rolnictwie roboty, użyte w jakimkolwiek bądź systemacie gospodarowania, nie obrachowane dla rolników, a zatym i dla kraju całego pożytki wydadzą. Pomnożą się dochody, bogactwa, a zatym i środki nasze. — Uzyskamy dla siebie i dla całej massy narodu, byt przyjemniejszy i lepszy.

Nie powinny nas zrażać trudności, ani czasowe przeciwności odstręczać, bo i te przy podwoionych usiłowaniach łatwiej przetrwać zdolamy. — Polak który wszystko poświęcił, aby oyczyznę swęią odzyskał, i tę potomkom, własnym zostawił, niechże z równą gorliwością i stałością pracnie, aby i sobie i potomkom byt w niéy przyjemny istały zapewnił. Kiedy na lemnieszu rolnika wspiera się byt, bogactwo i potęga Narodu, praca iego spokojna i użyteczna, choć mu mniej blasku, ale równy zaszczyt przynosi.

O utrzymaniu owiec na stajniach, rzecz wyięcia z pisma peryodycznego P. André.

W numerze drugim Gazety Wiejskiéy umieszczoną została wiadomość o utrzymaniu owiec na stajniach w Rochsburg, w dobrach Hrabiego Schönburg w królestwie Saskim leżących, która jak z iednéy strony

za chowem owiec na stajniach wszelkie objęła korzyści, tak z drugiej strony wielorakie jeszcze do uprzątnienia zostawiła w tym względzie zawady które wielu właścicieli owczarni przeciw hodowaniu owiec na stajniach z rozmaitych przyczyn do publicznej podało wiadomości: między innymi pewien z Ekonomów podał do pisma peryodycznego P. André Artykuł, na karcie 104 wspomnianego pisma z r. 1815 umieszczony, w którym mówi:

„Jak utrzymywanie na stajniach bydła rogatego i koni wielkie gospodarzowi przynosi korzyści, tak równy sposób hodowania owiec, jest naturze owcy całkiem przeciwny, przez który całą można utracić gromadę.”

Na ten zarzut odpowiadając weteran Ekonomów Baron Ehrenfels tak się w téj mierze wysławia:

Szrodku się trzymaj. *Medio tutissimus ibis*. Gdyby przez utrzymanie owiec na stajniach rozumiało się ściśle onychże w stajniach zamknięcie, tedyby na powyższym zdaniu od hodowania owiec na stajniach odrażającym poprzestaćby można: skoro jednak właściciel owczarni w pielegnowaniu owiec biegły, przez utrzymywanie owiec na stajniach nie innego nierozumie, iak tylko trzymanie onychże w domu na paszy; przeto na długoletnim własnym doświadczeniu oparty, śmiało kładę zasadę, przytoczoną powyżej zasadzie zupełnie przeciwną; mianowicie, „iak mało doskonałym jest chodowanie bydła nieutrzymując ie

na stajniach, tak równie niepodobna jest zupełnie udoskonaloną mieć owczarnię, nieutrzymując owce w domu na paszy.”

Przez paszę domową nierozumieć nie więcéy, iak tylko to, aby owca, zamiast szukania sobie po pastwiskach żywności, takową mieć mogła w drabinach w otwartéj szopie lub w oborach umyślnie na ten koniec urządzonych. Nie jest bynajmniej zamiarem moim, owce tak iak krowy na uwiązaniu utrzymywać w stajniach pełnych zaduchu — i to oświadczenie samo mogłoby być dostatecznym do obalenia wspomnionéy wyżéy zasady. Lecz rozbierzmy rzecz ścisłéy, a rozbiór takowy postawi nas wstanie lepszego oneyże objęcia. Coż ma i może szkodzić zdrowiu owiec, jeżeli zamiast mordującego na pastwiska chodu zwłaszcza podczas przykrych odmian powietrza, zamiast szczupłéy, chudéy i częstokroć mniéy zdrowéy paszy, w miejscu otwartém i suchém dostateczną, posiłną, do pory czasu i okoliczności zastosowaną, w bliskości domu, pod okiem właściciela odbierać będzie żywność? Częstokroć owca chodząca na pastwisko zmudne, w jednym dniu więcéy utracą siły, niżeli iéy dwa dni żywności z pastwiska nagrodzić mogą. Częstokroć byłoby dla owcy zdrowiéy w domu dać iéy głód cierpieć, aniżeli ją podczas sioty wyganiać; bo 2. funty żywności z pastwiska, z względu na zdrowie, posiłek i życie, częstokroć ani funta paszy domowéy zastąpić nie są wstanie.

Czyliż utrzymywanie owiec na stajniach ma być konieczne z owym niezdrowym i zabójczym w zamkniętych stajniach połączone powietrzem? bynajmniej; my starzy gospodarze pamiętamy wszystkie owe zarzuty, które nam z tego względu przeciw utrzymywaniu bydła na stajniach czyniono; aż nareszcie doświadczenie, wszelkie podobnego rodzaju zniszczyło obawy, i wykazało nam iak naydobitniejszy; że utrzymywanie bydła na stajniach z względu na ocalenie zdrowia, uniknienie zarazy, przedłużenie życia bydłęcia i z względu na wypływające ztąd korzyści nad naylepsze pastwiska z całkowitem zadowoleniem przenosimy.

Rozbiór szczególnych w téymierze zdań nowszych teoretyków zamawiam sobie na inne miejsce, tém czasem zaś powiem tyle tylko ile mié doświadczenie w tym względzie nauczyło. Równie w gospodarstwie iak i we wszystkich prawie umiejętnościach muszą być rozumowania i doświadczenia, pierwsze dają się z pewnych zasad ubarwić a nawet i usprawiażliwić; lecz doświadczenie zostanie na zawsze owym rzetelnym probierczym kamieniem wszystkich teorii. Co do mnie, niedowierzam żadney subtelności teoryczney tak długo dopóki rzeczywistości oneyże w doświadczeniu niewidzę, pewien rodzaj sceptycyzmu czyli powątpiewania nietylko w tym składzierzeczy jest dozwołoném ale nawet koniecznym. Już przeszło czwarta część wieku mija iak w przygotowawcze zaopa-

trzoney wiadomości trudnię się ekonomią praktyczną i udoskonaleniem owczarni a od lat 12. utrzymuję owce w domu na paszy: w skutku więc doświadczenia mego zaręczam; że w tym sposobie hodowania owiec, naydzielniejszy środek do utrzymania, polepszenia, udoskonalenia owczarni i korzystania z niéy znalazłem, tak dalece, iż wyrzec bym mógł; że kto w domu na paszy owiec nieutrzymuje, ten w klimacie naszym zupełnie czystego gatunku owiec bez wyrodzenia się czyli znikczémnienia ich mieć niemoże.

Odtąd iak owczarnią moją na stajni trzymam żadney nietylko nieutraciłem owcy wyjąwszy przypadki nadzwyczajne, ale nadto utrzymałem owce i tryksow i użytkowałem z nich dwa razy dłużej niżeli na pastwiskach, i prawie aż do czasu naturalney onychże śmierci, a znawcom nie jest tajnym, ile na tém zależy aby iak naydłużej utrzymać pierwiastkowe dla ulepszenia rodu wybrane owce. Organizm, czyli skład zwierzęcy niewymaga tak, iak skład człowieka do mieszkania w izbach przywykłego tyle mocnego poruszenia, aby trawił, i tyle pożywczego powietrza, aby oddychał; budowa płuc zwierzęcych, że tak rzekę za przewodnictwem instynktu to tylko w siebie pociąga co iéy jest przyzwoite. Owca iak człowiek, utworzoną jest do iak nayobszerniejszego po ziemi rozkrzewienia się. Równie na gorze *Cenis* iak i w głębokich ołowiu kopalniach pod temi samymi warunkami iak człowiek obok

człowieka żyć i utrzymać się może; natura niedawno owcom żadnej broni ztowarzyszyła i e umyślnie nieiako z człowiekiem aby ich był obrońcą; człowiek obrał zaraz i e sobie w pierwsiastkowym życia towarzyskiego stanie za przedmiot potrzeb swoich: dla czegożby więc w ulepszonym stanie domowym człowieka z nim żyć i utrzymywać się niemogły? W czasie napadu Francuzów w roku 1805. miałem w dobrach moich *Meidling* pod *Schöbrunem* tryksa z najpiękniejszój rasy; w domu moim wszystko zniszczono lub zabrano, przecież i ednak pewien z przyiaciół moich, umiejąc ocenić wysoką wartość wspomnionego tryksa uratował go pod niebytność moją i sprowadził go do mieszkania moiego do Wiednia gdzie w pośród miasta w jednej zamkniętej izbie przeszło 2. miesiące żyjąc, czerstwy i zdrowy w 8. roku wieku swego na wieś powrócił.

Ze wełna ani co do ilości ani co do dobroci swój z owiec w domu chowanych nie bynajmniej nietraci przyznaje sam autor hodowaniu owiec na stajniach, sprzeciwiając się, a i z mego doświadczenia dodaje: że wełna przy dobrze urządzonej hodowaniu owiec na stajniach co do wagi przynajmniej o $\frac{1}{3}$ a co do dobroci o $\frac{1}{4}$ część owszem polepsza się przez to; iż zarówno rośnie; bo i e ani zimno ani słońca nieprzeszkadza, a tem samem stając się dłuższą i utrzymując naturalną tustość swoją jest dla fabryk dogodniejszą od wełny którą owce z pastwisk wydaia.

Zamilczam o wpływie jaki ma hodowanie owiec na stajniach, na rozplodzenie, ulepszenie i udoskonalenie owczarni i powtarzam tylko; że ten sposób utrzymania za najlepszy środek wysokiego udoskonalenia, ocalenia od zarazy, utrzymania w czerstwości zdrowia, przeszkodzenia wyradzaniu się owiec, pożytkowania z nich i polepszenia gospodarstwa uważam! w następującej rozprawie objaśnię szczegóły tego sposobu hodowania i usprawiedliwię takowe wykazaniem skutków licznych doświadczeń. Życzęby w prawdzie sobie potrzeba, i byłaby to i edna z najszczęśliwszych rewolucyj w całej ekonomii domowej, gdybyśmy pastwiska całkiem znieść a w miejsce ich hodowanie domowe zaprowadzić mogli; lecz niekażda miejscowość dozwala tój tak ważnej poprawy, nie w każdym gospodarstwie można mieć dostatek potrzebny dla domowego chowu paszy, niekażdy gospodarz przysposobić i e sobie może: a zatem i aszy z tąd wypływa wniosek; że przyczyna niemożności upowszechnienia chowu domowego owiec, nie i est w budowie lub zdrowiu owcy ale w samój że paszy; gdyż owce w domu utrzymywane potrzebia wiele paszy, która, pastwiska mało albo nie niekosztujące zastąpić powinna: kto więc dostatek potrzebny niemoże mieć paszy, niechay tego sposobu hodowania owiec niechwytają się. Pomimo tego i ednak hodowanie owiec na stajniach nie i est bynajmniej nowym. *Schubart* zniósłszy w gospodarstwie swoim ugory

które koniczyną obsiewał, przymuszonym został dla usprawiedliwienia systematu swego owce swoje w domu na paszy trzymać, i trzymał je przez całe życie swoje, lubo w małej gromadce; bo tylko że 100 sztuk złożony, ale z największym pożytkiem. *Holzhausen* przyjaciel *Schubarta* utrzymywał 3000. sztuk tak długo, iak długo mu paszy wystarczało, sam widziałem obydwie te owczarnie i pomyślnie skutki takiego hodowania z względu na zdrowie, węgę mięso i wszelkie pożytki są dotąd oczom moim przytomne.

Lubo wielu stronników miał *Schubart* z tem wszystkim iednak mało ich go naśladowało, i ile mi jest wiadomo, ieden tylko Szwagier mój Hrabia *Schönburg* utrzymuje taką owczarnią w *Rochsburg* w Saksonii podziś dzień, którey żadna inna co do doskonałości i pożytków z nię dotąd niewyrównała. Ja sam utrzymuję iedną, z owczarni moich od lat 12. na paszy domowey z najlepszym skutkiem, i nic mię od tego sposobu utrzymywania odwieść niezdola; nie iestem iednak w stanie pomimo wszelkich usiłowań upowszechnić ten sposób hodowania we wszystkich owczarniach moich dla braku potrzebnę paszy; z iakich powodów iednak o to staram się i iakimi do tego celu zmierzam krokami? następujące opisanie położenia dóbr moich wykaże.

Prawo użytkowania z pastwisk w dobrach moich *Ragelsdorf* (mówi *Baron Ehrenfels*) służy mi w prawdzie więcej iak na 1000 morgach

gruntów włościńskich, ale te będąc bardzo dobrego gatunku, tak są obsiewane iż mało z nich ugorem leży, role poprzerynane są winnicami a ugóry tak często i czysto uprawiane bywają że z nich za ledwie zbyt szcuple mieć można pastwisko, będąc więc względem innych owczarni w odwrotnym stosunku i niemogąc utrzymywać na pastwiskach bydła, któremu w zimie obfitey dostarczać należy paszy, musiałem naturalnie udać się do sposobu utrzymywania owiec na stajniach, do czego żywa pamięć środków przez *Schubarta* używanych i zamiar udoskonalenia i utrzymywania czystę rasy owiec tém mocniejszą stały mi się pobudką. Szcześnie na gruntach *Ragelsdorfu* udaie się bardzo dobrze lucerna tak, iż ią 4. do 5. razy kosić można, prócz tego mam piękne naturalne łąki i dziesięcinę snopową z 1000. morgów dobrego gruntu, lecz zato grunta moje własne, są dosyć szcuple przeciw iednak 1000. owiec w domu hodować mogą, że zaś nadto mając nawozu którym uprawney łąki morg po 150. zł. R. w papierach wiedeńskich wdzierżawić a celnar siana po 4. 5. zł. R. kupować mogą: przeto utrzymuję ieszcze na tychże dobrach 300 miacior, iagnięta z nich, 100 owiec ialowych i do każdego 100. owiec po 2. tryksów. Miaciory wychodzą na pastwiska iednakże skoro te nie są dostarczające tedy zakłada się im co wieczór zielona Lucerna. Jagnięta od czasu urózenia ich aż do ścierniowych pastwisk w Sjeppniu karmią się w stajni po największy części zieloną Lucerną i sianem a powracając z pastwiska dostają eo wieczór cokolwiek suchę paszy. Tryksy utrzymuję całkiem w domu koniczyną i sianem i tak od lat wielu z owczarnią moją w *Ragelsdorf* postępuję.

(Dokończenie w następującym Nrze).